

konfirmasjonstale.com

Kjære Sofie, kjære familie, venner og menighet,

i dag står vi her i Trefoldighetskirken, og jeg får lov til å si noen ord som Sofies tante på mors siden.

Eller, som vi sier hjemme: tante til "Sofa".

Ja, jeg vet – du er mer aktiv enn en sofa noen gang har vært, men kallenavnet har hengt ved likevel.

Heldigvis er du typen som eier det og ler først selv.

Sofie, 15 år og allerede en som stiller spørsmål som får voksne til å lete febrilsk etter fasit.

Du er nysgjerrig, reflektert og modig nok til å si "vent litt, hvorfor gjør vi egentlig dette?"

Det er en gave.

Og det var nettopp på konfirmantleiren du fant mye av gleden i troen – midt i fellesskapet, midt i latteren, midt i de spørsmålene som ikke må bli ferdigsvarte med én gang.

Apropos leir:

Den legendariske sykkelturen i øsregn kommer vi aldri til å glemme.

Du trillet inn som en menneskelig vanndunk, med sokker som kunne vannes ut på kirketrappa, og erklærte:

"Hvis Gud har humor, så ler han med oss nå – ikke av oss."

Der og da lærte du oss en av de fineste trospraksisene jeg kjenner:

Å finne Guds smil i de små øyeblikkene – når planen sprakk, men fellesskapet holdt.

Du har vært aktiv i konfirmantopplegget her i Trefoldighet, og til og med i koret en periode.

Det passer deg, for du er varm, morsom, kreativ og – la oss være ærlige – sta på

en god måte.

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://konfirmasjonstale.com)

Sta nok til å si fra når noe er urettferdig.

Sta nok til å inkludere den som står litt alene.

Sta nok til å være deg selv, også når det koster litt.

Det er nettopp den stae godheten som gjør at andre får mot til å være seg selv sammen med deg.

I dag sier du ja til troen – ikke et ferdigprodusert svar, men et løfte om å gå sammen med Gud og mennesker.

Og vi som menighet og familie får si takk.

Takk for at du minner oss om at troen ikke er en fasade, men et hjerte som banker midt i hverdagen.

Midt i fredags-tacoen, når lefsa sprekker og noen søler salsa på duken – og vi likevel kjenner at dette er ekte glede, ekte fellesskap.

Det er også kirke, bare med mer guacamole.

Bibelen sier det slik i Jeremia 29,11:

“For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere framtid og håp.”

Sofie, de ordene er bærere – ikke byrder.

De sier at Gud ikke har skrevet en streng manual til livet ditt.

Han har skrevet en invitasjon.

Til en framtid der du kan være nettopp Sofie – Sofa når du vil – med dine spørsmål, din latter, dine ideer og ditt hjerte som inkluderer.

Så hva håper jeg for deg?

At du fortsetter å finne Guds humor i de små tingene.

At du tør å være deg selv – i troen, i vennskapene dine, i valgene du tar.

At du husker at menighetsfellesskapet her i Trefoldighet, og vi som familie, står rundt deg – både i høytid i kirken og når vi samles hjemme til fest etterpå.

Kirken er større enn rommet her, og familien er større enn bordet i stua.

Det er et “vi” som bærer.

Kjære Sofie,

må denne dagen bli et startskudd – ikke for å bli perfekt, men for å gå videre med håp, tro og en god porsjon latter.

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://konfirmasjonstale.com)

Og når det igjen øsregner på veien – på sykkel eller i livet – husk hvem som står ved siden av deg.

Gud, som kjenner dine spørsmål og smiler med deg.

Menigheten, som heier på deg.

Og tanten din, som alltid har tørre sokker i veska... i hvert fall nesten.

Gratulerer med konfirmasjonsdagen, Sofie.

Gud velsigne deg.

Og la fredagstacoen aldri gå tom for salsa.

Denne talen ble laget med konfirmasjonstale.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på konfirmasjonstale.com

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com